

Makutano, Kenya, december, 2010.

Bäste Faith Homes Vän!

Fridfull Julhelg och Gott Glädjefyllt Nytt År!

Årsklockan och årskalendern pekar mot jul och årsavslutning. Veckorna som bildar upptakten till julen kännetecknas mest av förberedelser och tillredelser. Vi har blivit alltmer traditionsbundna och traditionsblinda. Men det traditionella julfirandet tillfredsställer inte alla och borde egentligen inte heller göra det. I varje fall inte när traditionsjulen, hur färggrann den än må vara, omramas av ansvarslost slöseri och firas på kommersialismens villkor. Då förvandlas julhögtiden till en tungsmält överflödshelg. Eller ännu mera bitskt frosserijul med en däst söndags-eftermiddagsstämning.

Många har vaknat till insikt om att det måste finnas bättre och mera ändamålsenliga alternativ än de köpta pryglarnas praktik. De ekonomiska utsläppen skulle inte bara gälla "mig och de mina." Julens Huvudgäst och Hedersgäst är själv det klaraste mönstret för hur ett sådant berikande och självutgivande liv ser ut. Här i Kenya flödar julmusiken från varuhusens högtalare. I hem och hyddor gnolar mammor och småbarn på välkända julsånger. Inte alltid tänker vi väl så särdeles djupt på budskapen i de gamla tidlösa visorna, men vi har lärt oss älska melodierna – de talar i alla händelser om att det är jul igen. Och visst minns vi klart och distinkt med välbehag barndomens jular, minnen som både värmer och välgör.

Julhögtid med tack och eftertanke.

Men tvivelsutom ligger det en allvarstanke också i den glada julsången. Jeanna Oterdahl träffar huvudet på spiken i diktens klädedräkt: "Ännu en jul. Vem vet – kanske den sista. Så många gått detta nådens år. Och en gång ska mina ögon brista, och flygsand täcka mina glömda spår."

För någon blir denna jul annorlunda än varje tidigare högtid eftersom någon saknas i familjekretsen. Far gick bort, mor fick hembud, en make saknas eller saknar sin hustru och föräldrar ett barn som alltför tidigt ryckts bort. Ännu en jul, men inte som förr. De ljusa jularna med klingande och glada skratt och "Nu är det jul igen" eller "Nu tändas tusen juleljus" känns så avlägsna, som om alla ljusen slocknat och kvar har lämnats en rykande veke...

Glada och tacksamma elever som får undervisning och mat vid en av våra skolor.

Men det finns ett ljus som lyser också i saknadens och ensamhetens jul, ett glädjens och tröstens varma sken. "Men Du förbliver. Du är ej de dödas, men livets Gud. Och som ett ljus "trots allt" skall ständigt ur Din ande återfödas den godhet som i Kristus tog gestalt."

Kanske skriver jag detta för någon som behöver den här hälsningen just nu. I så fall är brevet helt motiverat och på sin plats. Livsmod är ju inte en apoteksvara som köps på recept eller i någon snabbköpsbutik i lämpliga doser när krisen är ett fullbordat faktum. Det (livsmodet) kommer som frimodigheten inifrån de dolda djup där vår existens har sitt fäste!

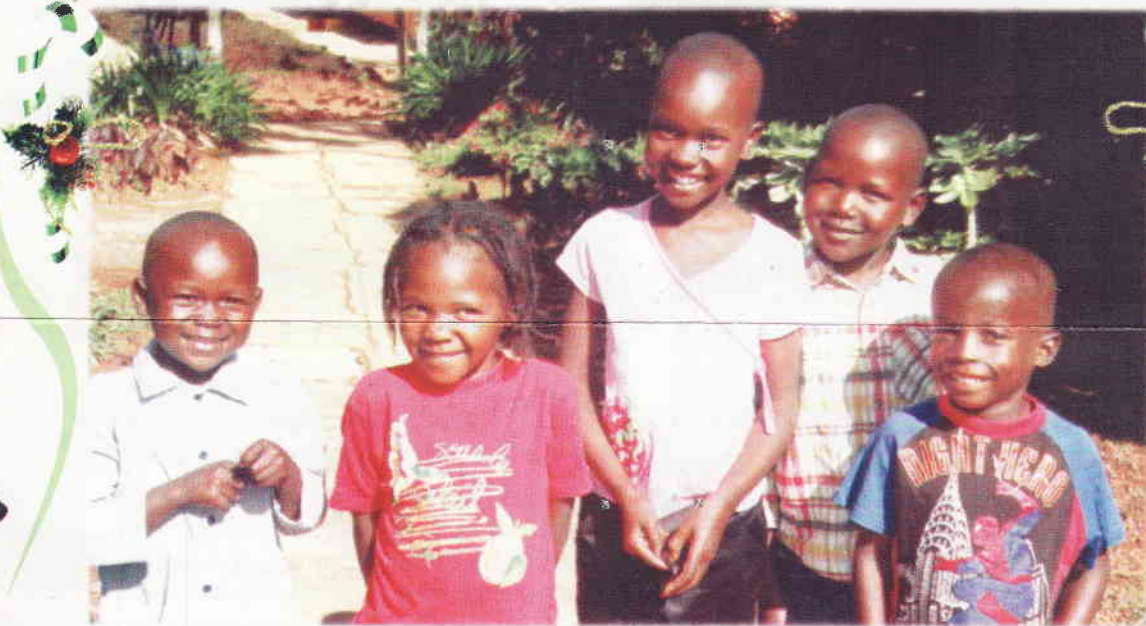
V i H ö r I h o p

"Varma hälsningar till de dina" skriver vi ofta på våra vykort och i brev. Men vilka är "de dina" egentligen? Var går gränsen mellan "de dina" och "de andra"? Visst hör vi ihop mer med somliga än med övriga. "De dina" är förstas familjen. Kanske också någon faster och morbror. Och svärföräldrarna inte att förglömma. Och de som uppvaktas till jul, påsk och födelsedag. Det blir som regel dyra gåvor och dryga belopp. Men det gör vi gärna. Det gäller ju "de dina" eller "de våra". Alla "de andra" då? Angår de inte oss? Hör vi inte på något sätt ihop med dem också? Eller är det som i den afrikanska byn: En främling utpekades på ryktesväg till tjuv och stenas till döds. Det finns många vittnen till grymheten. "Men varför ingriper ni inte?" ropar en utbölning. "Han är inte från den här byn. Han tillhör en helt annan stam."

HOMES OF KENYA

Nåja, riktigt så illa är det kanske inte i Sverige, ännu så länge. Men vi är på väg, enligt många rapporter...

Julens Gäst och Herre är annorlunda. Han är lika mot alla. Den Störste gör sig till ett med den minste. Han talar om "de minsta som är mina bröder." Det är inte bara lillebror Judas, Jakob, Joses och Simon eller någon annan av syskonen Josefsson som Han har i tankarna. Alla små och stora i alla tider finns med.

Denna vackra solskensliknande Solrosenbukett av fadderbarn från våra barnhem har, trots tragiska livsöden men TACK VARE fantastiska faddrar, fått en helt ny livsinriktning och trygg tillvaro. Fadderhjälpen räddar och förändrar barns liv.

Reträtt och intensivkurs för anställda.

Under tiden 29/11 - 2/12 hade jag anordnat några väl förberedda och effektiva gemenskaps- och undervisningsdagar för 18 Faith Homes anställda (nio kvinnliga och nio manliga) i olika ledarpositioner såsom rektorer för gymnasieskolor och grundskolor, förskolelärare, sjuksköterskor, barnhemsföreståndarinna, instruktörer för yrkesskolor, vaktmanschefer m.fl.

Som gästtalare hade jag inbjudit en duktig och välkänd föreläsare inom bekantskapskretsen med betoning på effektivt ledarskap, kommunikation och information, bedömning och utvärdering m.m.

Deltagare i Faith Homes intensivkurs i Effektivt Ledarskap.

tion och information, bedömning och utvärdering m.m.

Det blev väl använda dagar och tiden utnyttjades maximalt. Varje dag avslutades med detaljerade kunskapsprov och betygssättning. Vi kände också hur gemenskapen och sammanhållningen värte och svet sade oss samman till ett vinnande och över vinnande arbetslag.

"Faith Homes we are moving on..." (Faith Homes vi marscherar fram...)

Rubriken här ovan är namnet på och inledningen till Faith Homes identitets- och hyllningssång, något av en signaturmelodi. Sången har sjungits upprepade gånger på sistone av Faith Homes masskör vid examensdagar, kyrkinvigningar, föräldradagar, årsavslutningar och andra olika högtidligheter. Den inspirerar, lyfter, engagerar och entusiasmerar. Självt blir jag smått rörd av såväl rytm som innehåll. Och visst tågar Faith Homes fram, tack vare våra omutligt goda givare.

Vår nybyggda förskola i Kiminini.

Grundskolan under uppbyggnad i Kiminini.

Vatten ger liv och vatten är också grunden för allt liv. Men idag saknar massor av människor tillgång till rent och drickbart vatten. Det vill Faith Homes ändra på. Genom att gräva djupa brunnar (70 - 90 fot), installera pumpar och montera vattentankar (5000 - 10000 liter) erbjuder vi flera människor, främst våra skol- och barnhemsbarn, att få tillgång till vatten.

En nybyggd brunn med friskt vatten i Makutano. Två är under uppbyggnad.

En brunn under uppbyggnad i Kiminini. En annan brunn är redan färdig här.

Stoj och stått när denna sista förskoleklass flyttades upp till grundskolans 1. Kontakt i Sverige: Rolf Röst, 0515-50502. Lena Öström, 0454-65059. E-post: fridnils4686@yahoo.com

Till sist vill jag av hela mitt hjärta STORT och VARMT tacka var och en som under det gångna året varit med att lyfta och föra fram Faith Homes mission till vad den är och utträttar i dag.

Vi har med både glädje och gripenhet sett och erfårit godhet och generositet utan gränser från våra vänner och högt värderade medhjälpare. Hjärtligt TACK! Kära Du, låt oss fortsätta tillsammans.

God Jul och Gott Nytt Välsignat År 2011, önskar hela Faith Homes och fam. Nilsson.

Din Vän

Fride Nilsson
Fride Nilsson